

Publicerad 2007-12-17 09:55 av Banehallow

En Mask över Hjärtat, en Tvångströja över Ansiktet

Se så jag ler, till synes tillfreds

Djupt i mitt hjärta giftet tillreds

Störtar och faller, fäste förlorat

Det slår mot väggarna i mitt huvud, mitt eget skratt

Den skadar, den fräter

Denna fasad av mig äter

En helig mask på ett fördömt hjärta

Jag förlorar mig själv i min inre smärta

Mitt sinne splittras, min sans går av

Kvävande ljus sipprar in i min skugga kvav

Gömmar mig för världen och mig själv

Min själ täcks av dy på botten av livets och tidens älv

Jag har lärt mig ett leva i ett kött som inte är mitt

Jag har lärt mig att acceptera det mänskliga skiktet

Du hör mig aldrig tala, för du lyssnar inte i lögnens mitt

Jag bär en förlamande tvångströja över ansiktet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Banehallow med Poeter.se id #12850 innehar upphovsrätten